

2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 94 rozporządzenia finansowego ⁽¹⁾, poprzez:

- wykluczenie skarżącej z procedury przetargowej ze względu na konflikt interesów bez udzielenia jej możliwości wykazania, że nie miało to miejsca i przedstawienia w tym zakresie dowodów.
- brak dokonania oceny, czy poprzedni udział skarżącej w innym przetargu mógł mieć wpływ na omawiany przetarg i brak przedstawienia dowodów w tym zakresie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2012 r. — Toshiba Corporation przeciwko Komisji

(Sprawa T-404/12)

(2012/C 343/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Toshiba Corporation (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: J. MacLennan, Solicitor, adwokaci A. Schulz i S Sakelariou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie COMP/39.966 — *Rozdzielnice z izolacją gazową — grzywny*;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie grzywny, w zakresie w jakim Sąd uzna za stosowne; oraz, w każdym razie
- zasądzenie na rzecz skarżącej kosztów poniesionych w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję zasady dobrej administracji i zasady proporcjonalności poprzez przedwczesne wydanie decyzji z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie COMP/39.966 — *Rozdzielnice z izolacją gazową — grzywny*, zanim Trybunał Sprawiedliwości wydał wyrok w sprawie C-498/11 P Toshiba Corporation przeciwko Komisji Europejskiej.

2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo do obrony Toshiba, nie publikując pisma w sprawie przedstawienia zarzutów przed wydaniem decyzji z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie COMP/39.966 — *Rozdzielnice z izolacją gazową — grzywny*; oraz nie zajmując się w piśmie przedstawiającym okoliczności faktyczne istotnym elementem obliczania grzywny nałożonej w drodze rzeczowej decyzji.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję zasady równego traktowania poprzez odmienne potraktowanie skarżącej niż europejskich producentów rozdzielnic z izolacją gazową, opierając grzywnę nałożoną na skarżącą na kwocie wyjściowej dla TM T&D zamiast na obrotach skarżącej;

4) Zarzut czwarty dotyczący nieprzedstawienia przez Komisję wystarczającego uzasadnienia przy określaniu kwoty wyjściowej TM T&D.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez Komisję zasady równego traktowania poprzez brak rozróżnienia pod względem stopnia winy Toshiba w porównaniu do europejskich producentów rozdzielnic z izolacją gazową.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2012 r. — Mitsubishi Electric przeciwko Komisji

(Sprawa T-409/12)

(2012/C 343/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mitsubishi Electric Corp. (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: R. Denton, J. Vyavaharkar i R. Browne, Solicitors oraz adwokat K. Haegeman)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 czerwca 2012 r. C(2012) 4381 wersja ostateczna zmieniającej decyzję z dnia 24 stycznia 2007 r. C(2006) 6762 wersja ostateczna dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (obecnie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) oraz art. 53 Porozumienia EOG (sprawa COMP/39.966 — *Rozdzielnice z izolacją gazową — grzywny*), w zakresie w jakim dotyczy ona skarżącej; lub tytułem żądania ewentualnego,

— znaczne obniżenie nałożonej na skarżącą grzywny; oraz

— obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami strony skarżącej poniesionymi w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja uchybiła ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia w odniesieniu do obliczenia grzywny i naruszyła zasadę dobrej administracji.
- 2) Zarzut drugi, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja uchybiła ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia, obliczając mnożnik mający zastosowanie do skarżącej i naruszyła zasady równego traktowania i proporcjonalności, obliczając mnożnik.
- 3) Zarzut trzeci, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, oceniając grzywnę nałożoną na skarżącą w taki sam sposób, jak oceniła grzywnę podlegającą nałożeniu na europejskich producentów.
- 4) Zarzut czwarty, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja dopuściła się błędu, nie uwzględniając dowodów gospodarczych i technicznych przy ocenie wpływu zachowania skarżącej oraz przy obliczaniu nałożonej na nią grzywny.
- 5) Zarzut piąty, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja błędnie określiła czas trwania domniemanego kartelu.
- 6) Zarzut szósty, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja błędnie oceniła części kwoty wyjściowej TM T&D's podlegające podziałowi pomiędzy skarżącą i inną spółkę, naruszając tym samym zasady równego traktowania i proporcjonalności.
- 7) Zarzut siódmy, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja uchybiła ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia, podejmując decyzję o częściach kwoty wyjściowej TM T&D's podlegających podziałowi pomiędzy skarżącą i inną spółkę.
- 8) Zarzut ósmy, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja błędnie zastosowała swą metodę wyznaczenia kwoty wyjściowej dla skarżącej za okres poprzedzający utworzenie TM T&D, naruszając tym samym zasady równego traktowania i proporcjonalności.

- 9) Zarzut dziewiąty, w ramach którego skarżąca twierdzi, że
 - Komisja uchybiła ciężącemu na niej obowiązкови uzasadnienia w odniesieniu do jej metody wyznaczenia skarżącej kwoty wyjściowej grzywny za okres poprzedzający utworzenie TM T&D.

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2012 r. — bpost przeciwko Komisji**(Sprawa T-412/12)**

(2012/C 343/34)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: bpost (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat, D. Geradin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 2, 5, 6 i 7 decyzji Komisji z dnia 25 stycznia 2012 r. w sprawie środka pomocy SA.14588 (C 20/09) udzielonego przez Belgię na rzecz De Post-La Poste (obecnie bpost), opublikowanej w Dzienniku Urzędowym UE w dniu 29 stycznia 2012 r. (Dz.U. 2012 L 170, s. 1);
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 106 ust. 2, art. 107 ust. 1 i 3 TFUE, oczywistego błędu w ocenie i naruszenia zasady równego traktowania ze względu na to, że Komisja błędnie przyjęła, iż utrzymywana przez bpost sieć sprzedaży nie była odrębną usługą świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym a w związku z tym stwierdziła, że rekompensata otrzymana od państwa belgijskiego z tytułu sieci sprzedaży stanowiła nadmierną rekompensatę.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 106 ust. 2, art. 107 ust. 1 i art. 107 ust. 3 TFUE oraz oczywistego błędu w ocenie, ze względu na to, że Komisja błędnie przyjęła, iż koszty obsługi sieci sprzedaży wynikające z obowiązku świadczenia usług powszechnych nie powinny być uwzględniane przy obliczaniu uzyskanej ze świadczenia usług powszechnych w zastrzeżonym obszarze kwoty zysku, która przewyższyła poziom rozsądnego zysku.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 i art. 106 ust. 2 oraz zasad proporcjonalności i równego traktowania, ze względu na to, że Komisja doszła do błędnego wniosku, iż koszty netto świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym innych niż usługi pocztowe powinny zostać zrekompensowane wszystkimi zyskami uzyskanymi ze świadczenia usług powszechnych w zastrzeżonym obszarze, w zakresie w jakim zyski te przekroczyły rozsądny zysk.